

Hdžež te snate holicža
A wěnzam rutu schcžipaja:
:: Tam ſu moje wjeſela,
Tam mje cžehnje, tam chzu ja! ::

Handrij Zejleſ.

4. Serbow wótcny kraj.

1. Wěſch ty tón kraj, hdžež plěborni ſo Sprewja,
A rěčki mjeńſche ſchwórcža po bofu?
Tón hordy lěſ a horu wobrubjeja
Wot połdnja k ranju, k wječoru.
Wěſch ty mi kraj, wot hórkow pſchecžehnjeny
A w khlódku plódnych ſchtomow ſbožowny?
Schkit dweju kralow, na njón wupſcheſtrjeny,
Tón kryje a je měra wjeſety:

My ſnajemy tón rjeńſchi kraj,
My wěmy jón, o haj, o haj!
To je ta ſerbſka Lužiza,
Ta Pruska a ta Saſjonska.

2. Wěſch ty tón kraj, hdžež džaknu bróſdu wora
Lud ſpróznivy a plódzi ſahrody,
Hdžež khudy ſwój kruſch k njeſe i kóždoh' dwora
A wſchudžom nadeńdžeſch dom hospodny?
Wěſch ty mi kraj, hdžež narod dobry, ſprawny
Šso cžestnje kubla, ſlutny, ſpokojny,